

လင်းလက်အောင်

မနုဿမိကျောင်း
ဟောကီလွန်မှဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

၁၆၁

ညနေ နေဝင်စအချိန်။ နေလုံးနီနီကြီးသည် တောင်စွယ်ထက်မှာ မေးတင်ကာ လောကကြီးအား နှုတ်ဆက် နေသယောင်ပင်။

သာပြင်ရွာလေးမှာ ကန်သာချောင်းရိုး တစ်လျှောက်တွင် တည်ထားသော ရွာလေးဖြစ်သည် ။ တစ်ရွာလုံးနီးပါး တံငါသည် အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ကြသည် ။ ညနေစောင်းချိန်မှို့ ညဘက် တံငါ ရှာထွက်ရန် ပြင်ဆင်နေသူများ ၏ လှုပ်ရှားမှုများက ချောင်းရိုး တစ်လျှောက်တွင် ညနေခင်းအလှမှာ သဘာဝနဲ့ အတူ သာယာ လှပနေချေသည် ။ သာယာလှသော ရွာလေးမှာ

"မနေ့ညက ဟိုဘက်ချောင်းမှာ ဖိုးတင်တို့ မိကျောင်း တွေ့လိုက်လို့တဲ့ "

"ဘယ်လို ခင်သက်... နင်ဒီသတင်း ဘယ်က ကြားတာလဲ"

လှမောင်မှာ သူဇနီး ပြောလိုက်သော စကားကြောင့် အံ့သြ သွားမိသည် ။

"ကျုပ် ဒီမနက်ပဲ ငါးတွေ ဒိုင်သွားပို့ရင်း ကြားတာ"

"ဟုတ်လို့ လားဟာ"

လှမောင်မှာ မယုံကြည်နိုင်။ အရင် ဘိုးဘွား လက်ထက် ကတည်းက ဒီချောင်းက ရှိနေတာ။ မိကျောင်း ရှိတယ်လို့ တစ်ခါမှ ပင် မကြားဖူးခဲ့။

"မရှိလောက်ပါဘူးဟာ.သူတို့ အမြင်မှားတာ ဖြစ်မှာ ပါ"

ခင်သက်မှာ လှမောင်ပြောစကားကို စိတ်မရှည်တော့ဘဲ

"တော့ဘာသာ ယုံချင်ယုံမယုံချင်နေ.ကျုပ်ကြားတာ ကျုပ်ပြောတာ.
သတိတော့ရှိ."

"အေးပါဟာ"

သာပြင် ရွာထဲတွင် ဆူညံပွက်လော ရိုက်ကုန်သည် ။ တချို့ဆို ညဘက် ငါးဖမ်းတောင် မထွက်ကြတော့။ရွာသူကြီးဖြစ်သူ ဦးထွန်းအုပ်မှ လည်း တစ်ရွာလုံးခေါ်ကာ တိုင်ပင်လေသည် ။

"သူကြီး ဘာဆက်လုပ်မလဲ"

"ကျုပ်တို့ တစ်ခုခု လုပ်သင့်တယ်။ကျုပ်တို့ တွေက ဒီအလုပ်လုပ်မှ စားရတာ။ အခုလို ဖြစ်နေတာ ကျုပ်တို့ ရွာ အတွက် မကောင်းဘူး သူကြီး"

"ဟုတ်တယ်"

"အဲဒီကောင်ကို တစ်ခုခု လုပ်သင့်တယ်"

တစ်ဦး၏ ပြောစကားကို အားလုံးမှ ထောက်ခံကြပြီး စကားဝိုင်းမှာ ဆူညံလာသည် ။ သူကြီးမှာ ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်ကာ လက်ကာ ပြလိုက်ပြီး

"ခဏနေကြပါဦး. ကျုပ်ပြောပါဦးမယ်"

အားလုံး တိတ်ဆိတ် သွားသည် ။ ရွာသား အားလုံး သူကြီး ပြောမည့်

စကားကို နားစွင့် နေကြသည်။ သူကြီးမှ ...

"အခု ဖြစ်နေတာ ထားပါဦး။ ခင်ဗျားတို့ ကို ကျုပ်အရင်မေးမယ်။ အခုဒီကို ရောက်နေတဲ့ လူတွေထဲက အဲဒီ မိကျောင်းဆိုတာကို ဘယ်သူ တွေ့လိုက်လဲ"

ဘယ်သူမှ ပြန်မဖြေကြချေ။ သူကြီးမှ အားလုံးကို ဝေကြည့်လိုက်ပြီး
"ပြောကြလေ"

ထိုစဉ် ရွာသားတစ်ဦးမှာ ထိုင်နေရာမှ ထလိုက်ပြီး

"တွေ့လိုက်တဲ့ သူ ရှိပါတယ်။ သူ့ကို သွားခေါ်လိုက်ပါမယ်"

ရွာသား အားလုံးမှ ထိုသူ ပြောစကားကို ဝိုင်းပြီး ထောက်ခံကြသဖြင့်
ထိုရွာသားလည်း တွေ့လိုက်သည် ဆိုသော လူအား ခေါ်ရန် ထွက်သွား
လေသည်။ ။

နာရီဝက်အကြာ ...

အခေါ်လွှတ်လိုက်သည့် သူနှင့် အတူ ရွာသားနှစ်ဦးပါ ပါလာသည်။ ။

"ဒီနှစ်ယောက်ပါ သူကြီး ... ဟိုဘက်ရွာက ဖိုးထင်နဲ့ စိုးပေပါ"

ရွာလူကြီးက ထိုနှစ်ယောက်အား ကြည့်လိုက်ပြီး

"မင်းတို့ ချောင်းဘက်မှာ မိကျောင်း တွေ့လိုက်တယ်ဆို.ငါ့ရွာသား
တွေ အထိတ်တန့် ဖြစ်နေကြတယ်. မင်းတို့ တွေ့တာ တကယ်လား"

ဖိုးထင်က

"ဟုတ်ပါတယ် သူကြီး ...ကျုပ်မျက်စိနဲ့ သေသေချာချာကို
တွေ့တာပါ။ တကယ်မိကျောင်းပါ"

"တွေ့ခဲ့ပုံ ပြောပြပါလား"

"ဟုတ် ... သူကြီး..ဒီလိုပါ"
